

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าแบบอิสระ เรื่อง การใช้เทคนิคการตอบทเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนทุ่งอุดมวิทยา จังหวัดลำปาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและ 2) ผลการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการตอบทเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการพัฒนาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนทุ่งอุดมวิทยา อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคการตอบทเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษจำนวน 6 แผน เป็นเวลา 20 ชั่วโมง 2) แบบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 6 ข้อ ผู้ศึกษาได้เก็บและรวบรวม ข้อมูลด้วยตนเอง นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนไปวิเคราะห์หาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมแล้วนำไปแปลผลกับเกณฑ์วัดผลประเมินผล หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยการใช้เทคนิคการตอบทเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียน โดยรวมมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษโดยการใช้เทคนิคการตอบทเรียนอยู่ในระดับผ่าน
2. นักเรียน โดยรวมมีการพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษโดยการใช้เทคนิคการตอบทเรียนอยู่ในระดับผ่าน

อภิปรายผล

1. ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายโดยรวมมีการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษโดยการใช้เทคนิคการต่อบทเรียนอยู่ในระดับผ่านสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1) การพึ่งพากันทางบวก ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการต่อบทเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ ใช้กระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือ โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มละ 4 คน แบบลดความสามารถ (เก่ง- ปานกลาง - อ่อน) โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษของภาคการศึกษาที่ผ่านมาเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง โดยสมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนและยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกันอย่างมีเหตุผล มีวัตถุประสงค์ในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ คือ เข้าใจความหมายของสื่อสิ่งพิมพ์ที่ได้รับมอบหมาย (พยากรณ์อากาศ ฤดูกาล ป้ายประกาศ โฆษณา บทความ ข่าว) ซึ่งเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สำคัญ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการต่อบทเรียน สมาชิกกลุ่มแต่ละคนจะได้รับส่วนของบทความอย่างละเท่าๆ กัน เพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจำเป็นต้องรวมชิ้นส่วนของบทความเข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้ความหมายที่สมบูรณ์และบรรลุเป้าหมายในการทำงาน นับว่าเป็นการพึ่งพากันทางบวกในด้านความสำเร็จและสื่อการเรียนรู้ เช่นเดียวกับที่Johnson et al. (2546, หน้า 50) เชื่อว่าผลสัมฤทธิ์จะเพิ่มขึ้น เมื่อมีการพึ่งพากันทางบวกในด้านเป้าหมายและทรัพยากร กล่าวคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการต่อบทเรียน (Jigsaw) ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน สื่อสาร ปรึกษาหารือ ให้คำแนะนำ อธิบายอย่างมีเหตุผลโดยใช้ภาษาต่างๆ ในระดับของผู้เรียน ประกอบกับเรื่องราวในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษที่เสนอให้กับนักเรียนเป็นเรื่องราวใกล้ตัวในชีวิตประจำวันและอยู่ในความสนใจของสังคมซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนได้คือวิธีหนึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ De Ligny (1996) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคการต่อบทเรียน (Jigsaw) ในการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการต่อบทเรียนมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการต่อบทเรียน เป็นการแบ่งนักเรียนทั้งหมดออกเป็นส่วนๆ โดยที่สมาชิกแต่ละคนต้องการพึ่งพาอาศัยกันในทางบวก มีปฏิสัมพันธ์กัน ทักษะการทำงานร่วมกัน เพื่อทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์

เป็นที่น่าสังเกตว่า ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง พยากรณ์อากาศพาเพลิน (Checking Your Weather Forecast!) เป็นบทอ่านสั้นๆ ที่ใช้ภาษาต่างๆ และมีรูปภาพประกอบสภาพอากาศต่างๆ ที่ผู้เรียนพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน แต่ในทางกลับกันผู้เรียนส่วนใหญ่ทำแบบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้คะแนนน้อย ทั้งนี้จากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนและบันทึกหลังสอน พบว่า ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ผู้เรียนยังขาดการพึ่งพาอาศัยกันในทางบวก โดยเฉพาะใน

ด้านความสำเร็จกล่าวคือ ผู้เรียนในกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางไม่ยอมรับในความสามารถของผู้เรียนกลุ่มอ่อน ต่างคนต่างทำงานของตน ทำให้นักเรียนกลุ่มอ่อนมีความรู้สึกไม่เห็นคุณค่าของตนเอง จึงไม่กล้านำเสนอความรู้ที่ได้รับมาจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และไม่อยากทำงานร่วมกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม บ้าง นักเรียนยังสับสนในขั้นตอนของการจัดกิจกรรม ประกอบกับในระหว่างการเข้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีกลุ่มผู้เชี่ยวชาญบางกลุ่มที่มีสมาชิกทั้งหมดเป็นนักเรียนกลุ่มอ่อน ทำให้ขาดการช่วยเหลือกันในการศึกษาหาความรู้ ฝึกฝนร่วมกันและส่งเสริมการเห็นคุณค่าของตนเอง แต่หลังจากการจัดกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนเริ่มมีการพึ่งพาอาศัยกันในทางบวกมากขึ้น นักเรียนกลุ่มเก่งช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มอ่อน มีการปรึกษาหารือร่วมกัน ทำให้คะแนนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจมีการพัฒนาสูงขึ้นทั้งนี้ มีผู้เรียน 6 คน ที่มีคะแนนเฉลี่ยไม่ผ่านเกณฑ์ โดยเป็นนักเรียนที่มีการบกพร่องทางการเรียนรู้ 3 คน และอีก 3 คน เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับอ่อนมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 และ 6 ยาวเกินไป ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และมีคำศัพท์ยากที่นักเรียนไม่เคยพบเห็นมาก่อน

2) กระบวนการกลุ่มและการรับผิดชอบของสมาชิกกลุ่มกระบวนการกลุ่มเป็นองค์ประกอบสำคัญหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิคการต่อบทเรียน เป็นเพราะกระบวนการกลุ่มส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหา ปรึกษาหารือ แสดงความคิดเห็น และตัดสินใจร่วมกัน เสมือนกับนักเรียนสอนนักเรียนด้วยตนเอง โดยนักเรียนสอนสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้วให้กับนักเรียนคนอื่น เรียกว่า การอภิปรายร่วมกัน ซึ่งนำไปสู่การรับผิดชอบของ สมาชิกกลุ่ม (Johnson et al., 2546, หน้า 54) การให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสริมแรงทางบวกให้กำลังใจนักเรียน และการตรวจสอบความเข้าใจในสิ่งที่อ่านและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนแต่ละคนเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ครูผู้สอนไม่ควรละเลย สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและได้รับการยอมรับและทำงานกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มมากขึ้น การใช้กระบวนการแบบคละ (เก่ง – ปานกลาง – อ่อน) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการต่อบทเรียน นักเรียนกลุ่มอ่อน ซึ่งมีจำนวน 2 ใน 4 ของสมาชิกกลุ่ม มักขาดแรงจูงใจ และไม่เห็นความสำคัญของตนเอง นักเรียนกลุ่มเก่งไม่ให้ความเชื่อใจนักเรียนกลุ่มอ่อน ดังนั้นในการทำกิจกรรมกลุ่มสมาชิกกลุ่มต้องเห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรม แต่ละคนต้องมีหน้าที่รับผิดชอบของตนเอง คือ การอ่านทำความเข้าใจ แล้วสรุปข่าว บทความ ประกาศ โฆษณาในส่วนตัวตนเองรับผิดชอบ จากนั้นอธิบายให้กับเพื่อนสมาชิกกลุ่มฟัง นั่นคือภาระงานรับผิดชอบของสมาชิกกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันทำแบบทดสอบในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วรวมเป็นคะแนนผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม หากสมาชิกกลุ่มคนใดคนหนึ่งหายไปเหมือนกับชิ้นส่วนภาพที่หายไปนั่นเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของยุพิน สันถวมเมตต์ (2547) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการต่อบทเรียน พบว่า ในระหว่างการทำกิจกรรมนักเรียนทำงานร่วมกัน ปฏิบัติต่อเพื่อนเป็นอย่างดี ให้ความ

ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3) ปฏิสัมพันธ์เกื้อหนุนแบบพบหน้าและทักษะทางสังคมเป็นการส่งเสริมให้กระบวนการกลุ่มให้พึ่งพากันทางบวกทั้งในด้านความสำเร็จและสื่อการเรียนรู้ โดยการช่วยเหลือกันและกัน อธิบาย ปรัชญาหรือ แลกเปลี่ยนความคิดระหว่างสมาชิกในกลุ่ม นำไปสู่การสรุปเรื่องราวที่ง่ายขึ้น โดยใช้ภาษาในระดับของนักเรียน เนื่องจากเนื้อหาสาระที่ผู้ศึกษาได้นำมาศึกษาในครั้งนี้เน้นการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ ได้แก่ พยากรณ์อากาศ ฤดูกาล ประกาศ โฆษณา ข่าว และเรื่องสั้นต่างๆ ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ วารสารภาษาอังกฤษ มักมีคำศัพท์เฉพาะ ตัวอักษรย่อเครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ ที่ยากแก่การเข้าใจ เช่นเดียวกับที่ จอร์จ คี สุนตี (2545) การฝึกให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับบทอ่านที่พบในชีวิตประจำวันนั้นจะส่งผลดีให้กับผู้เรียน กระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือ จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคการตอบทเรียน โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยแบบความสามารถ (เก่ง – ปานกลาง – อ่อน) กลุ่มละ 4 คน เรียกกลุ่มนี้ว่า “กลุ่มบ้าน” สมาชิกแต่ละคนจะได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาสาระในคนละ 1 ส่วน เปรียบได้กับชิ้นส่วนของภาพตัดต่อ จากนั้นสมาชิกในกลุ่มบ้านแยกย้ายกันออกไปศึกษากับสมาชิกกลุ่มอื่นที่ได้รับเนื้อหาสาระในส่วนเดียวกัน เรียกว่า “กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ” เมื่อสมาชิกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปสู่กลุ่มบ้าน สมาชิกในกลุ่มบ้านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์เกื้อหนุนแบบพบหน้าและทักษะทางสังคมที่ดีต่อกัน กล่าวคือ สมาชิกกลุ่มจะร่วมกันพูดคุยอภิปราย ซักถามจนเกิดความเข้าใจ เสนอแนะ แก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล และสรุปเรื่องราวที่ได้จากการอ่าน ทำให้สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนรู้จักทำความเข้าใจและไว้วางใจ ยอมรับให้ความสำคัญของสมาชิกในกลุ่มอย่างเสมอภาคกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนิษฐา จิตม (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมต่อชิ้นส่วนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ และทักษะทางสังคมระดับก้าวหน้า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ พบว่านักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น อยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนมีทักษะทางสังคมสูงขึ้น ในระดับสูง เนื่องมาจาก กระบวนการจัดกิจกรรมต่อชิ้นส่วนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางตรง เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสื่อสารกันในขณะทำกิจกรรมทั้งแบบวัจน และ อวัจนภาษา ซึ่งเป็นการส่งเสริมเรียนรู้ ทำให้เกิดความใกล้ชิด ช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากขึ้น

สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมกลุ่มแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการตอบทเรียนนั้น สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการพึ่งพากันทางบวกทั้งในด้านความสำเร็จและสื่อการเรียนรู้ร่วมกัน โดยในระหว่างทำกิจกรรมสมาชิกกลุ่มจะต้องมีปฏิสัมพันธ์เกื้อหนุนแบบพบหน้าและทักษะทางสังคม ในการสื่อสารพูดคุย ปรัชญาหรือ ยอมรับความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน วิเคราะห์เรื่องราวอย่างมีเหตุผล

นำไปสู่การสรุปเรื่องราวที่ได้จากการอ่าน และภาระรับผิดชอบส่วนบุคคลในการทำงานที่ตนได้รับมอบหมายให้แล้วเสร็จ

2. ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายโดยรวมมีการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ โดยการใช้เทคนิคการต่อบทเรียนอยู่ในระดับผ่านสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

การนำเสนอของสื่อต่างๆ ล้วนมีอคติ ประชด่ง และโฆษณาชวนเชื่ออยู่ไม่มากก็น้อย ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณในการรับข้อมูลข่าวสาร (บรรจง อมรชวัน, 2556, หน้า 197) กล่าวคือ ในการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ทั้งสื่อ วิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณ อ่านแล้วต้องคิดในขณะที่อ่าน ตั้งคำถาม สรุป เชื่อมโยงความคิดกับประสบการณ์เข้าด้วยกัน แล้วประเมินค่าจากสิ่งที่อ่าน การอภิปรายตอบโต้ เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการคิด (ทิสนา แคมมณี, 2555, หน้า 143) และเป็นขั้นตอนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม กระบวนการกลุ่มเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ 1) การพึ่งพากันทางบวก 2) กระบวนการกลุ่มและภาระรับผิดชอบของสมาชิกกลุ่มและ 3) ปฏิสัมพันธ์ที่เกื้อหนุนแบบพบหน้าและทักษะทางสังคม กระบวนการกลุ่มในขั้นตอนของการเข้ากลุ่มบ้าน (Home Group) และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) ของเทคนิคการต่อบทเรียนนั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สรุปผลการตัดสินใจเชื่อหรือไม่เชื่อด้วยการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลัดกันเล่าเรื่องประสบการณ์ของตนเอง หรือเรื่องราวที่นักเรียนได้อ่าน เช่นเดียวกับ อุษณีย์ อนุรุทธวงศ์ (2552, หน้า 92) กล่าวว่า การคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการคิดของมนุษย์ที่พิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับข้อมูล เหตุการณ์ต่างๆ เพื่อนำไปสู่การประเมินและหาข้อสรุปอย่างมีเหตุผล เมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่อ่าน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนคิดไตร่ตรองต่อสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นจริงในสังคมปัจจุบัน สรุปเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศ ประสบการณ์เดิมอย่างมีเหตุผล ปรัชญาหรือ รับฟังความคิดเห็นกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม แล้วตัดสินใจเชื่อหรือไม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของCharania, Nadia Ali Muhammad, Kausar, Farida (Journal of Nursing Education, 2001) นักการศึกษาพยาบาลได้ตระหนักเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้เทคนิคการต่อบทเรียน พบว่านักเรียนมีความรับผิดชอบในเนื้อหาที่ตนได้รับมอบหมาย ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเป็นการเปิดโอกาสให้มีปฏิสัมพันธ์พูดคุยกับเพื่อนในกลุ่ม

จากการวิเคราะห์ข้อมูล นักเรียนที่มีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับผ่าน จำนวน 22 คนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ในระดับดีขึ้นไป จำนวน 17 คน และในระดับผ่าน 5 คนเมื่อพิจารณาแผนการเรียนรู้ในแต่ละแผน พบว่าผู้เรียนมีคะแนนพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นเพราะสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้มีความหลากหลายทางด้านเนื้อหาและมักมีข้อความที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่ผู้เขียนแต่งแต้มให้ดูสะดุด

ตาและเร้าความสนใจจากผู้อ่านเช่น คำศัพท์ อักษรย่อและการฝึกฝนเพิ่มเติมในการทำกิจกรรมกลุ่ม ในด้านการแบ่งประเภทของบทความ วัตถุประสงค์ของผู้เขียนการคาดเดาความหมายของคำ ประกอบกับบทความที่อ่านและบทความที่ให้แสดงความคิดเห็นมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ทำให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ดีขึ้น เช่น ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 สมัยครงานในฝัน ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนที่เน้นเนื้อหาสาระ เกี่ยวกับข่าวการรับสมัครงาน ประกอบไปด้วย อักษรย่อที่มักพบในข่าวรับสมัครงาน คุณสมบัติของผู้สมัคร ประเภทของงานต่างๆและจากการทำกิจกรรมกลุ่มในการระดมสมอง เพื่อสรุปเรื่องราวที่ได้อ่านของกลุ่มบ้าน ร่วมกับการอภิปรายของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละตอนที่ได้รับมอบหมาย เสมือนกับผู้เรียนมีต้นทุนความรู้ที่ได้รับจากการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตอบทเรียนในข่าวรับสมัครงาน ภาษาอังกฤษ เมื่อผู้เรียนได้อ่านบทความที่เกี่ยวข้องกับการรับสมัครงานที่เป็นภาษาอังกฤษอีกครั้ง ทำให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดอย่างมีวิจารณญาณจากรีวิวที่อ่าน ได้อย่างมีหลักการและเหตุผล สอดคล้องกับ สุกัญญา ศรีสืบสาย (การจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการอ่านและการคิด, 2551, หน้า 14) การอ่านและการคิดจึงเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน นักเรียนที่สามารถอ่านจับใจความ เรื่องราวของสิ่งที่อ่านได้จะนำไปสู่การคิดที่คิดการอ่านและการคิดเป็นเรื่องที่จะต้องพัฒนาควบคู่กันไป การอ่านที่มีประสิทธิภาพมิใช่การอ่านออกเสียงตามตัวอักษร แต่เป็นการอ่านที่ใช้วิจารณญาณ ซึ่งนักเรียนสามารถประเมินค่าจากเรื่องที่อ่านแล้วนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป นอกจากนี้ยังเป็นที่น่าสนใจว่า นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ระดับคุณภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจ จำนวน 3 คน กลับมีคะแนนผ่านเกณฑ์ระดับคุณภาพการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบทความหรือเรื่องราวที่นักเรียนศึกษาเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว เหมาะกับวัย และอยู่ในความสนใจของสังคม ได้เรียนรู้เรื่องราวจากการทำกิจกรรมกลุ่มปรึกษา อภิปรายร่วมกัน และผู้เรียนเขียนแสดงความคิดเห็น โดยใช้ความคิดอย่างมี วิจารณญาณเป็นภาษาไทย ทำให้ง่ายต่อการสื่อสารและแสดงความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษา มีข้อเสนอแนะ 2 ประการ คือ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 ควรให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากสิ่งที่ตนเองชอบและสนใจ

1.2 เนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรมีความยาวไม่มากจนเกินไป เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

1.3 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรมีเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ควรมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันและเป็นเรื่องที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

1.4 ควรมีการวางแผนในการกำหนดสมาชิกกลุ่มในชั้นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีระดับความรู้ที่หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ของทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 ควรมีการศึกษาในลักษณะการเปรียบเทียบระหว่างวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือในแต่ละวิธี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved